

Lexikálne osobitosti slovenčiny v komparácii s väčšinovými jazykmi – srbčinou a slovinčinou

Publikácia sa zameriava na skúmanie lexikálnych javov v slovenčine v komparácii s príbuznými slovanskými jazykmi, srbčinou a slovinčinou. Osobitnú pozornosť venuje tým situáciám, keď sa lexikálne jednotky dostávajú do kolízneho kontaktu. Autori vychádzajú zo svojich dlhoročných pedagogických skúseností a kontaktu so študentmi, ktorí si slovenčinu osvojujú v bilingválnom a multilingválnom prostredí. Publikácia je členená do troch hlavných častí: v prvej sa pozornosť sústreďuje na dynamické procesy v súčasnej slovenčine, najmä na preberanie cudzích lexém a ich adaptáciu na ortografickej a ortoepickej rovine, pričom sa reflektuje aj ich prítomnosť v učebniciach pre vojvodinských Slovákov. Druhá časť prináša kontrastívny pohľad na slovensko-srbské jazykové vzťahy, kde sa analyzujú fenomény ako interlingválna homonymia, deminutíva a augmentatíva, či vplyv srbského jazyka na písomné prejavy žiakov vojvodinských základných škôl. Tretiu časť tvorí slovensko-slovinská komparácia, ktorá sa zameriava na problematické javy v oblasti slovesných homonym, ako aj na porovnanie systémov zdrobňovania a zveličovania. Publikácia prináša cenné teoretické poznatky o lexikálnych kontaktoch príbuzných slovanských jazykov, zároveň poukazuje na potrebu optimalizácie metodiky vyučovania slovenčiny ako cudzieho jazyka v špecifických jazykovo-kultúrnych podmienkach Srbska a Slovinska. Identifikácia kolíznych javov, ktoré sú zdrojom negatívnej interferencie, predstavuje v tomto procese nevyhnutný krok k zefektívneniu jazykového vzdelávania.